

[Ib Christensen]

Bespærelserne på de 2,5 mia kr. vil vi se på, når forslagene kommer. Generelt må vi konstatere, at beløbet er for beskedent. I stedet for at øge erhvervstilskuddene, som regeringen vil, bør de afvikles. Der er intet perspektiv i med den ene hånd at føre en erhvervs- og beskæftigelsesnedbrydende valuta- og skattepolitik og med den anden hånd at give tilskud til erhvervsliv og beskæftigelsesforanstaltninger. Vi tager afstand fra den styringsfilosofi, som behersker regeringens erhvervspolitik.

Vi beklager, at regeringen søger at klare de alvorlige betalingsbalanceproblemer gennem en hårdere skattepolitik, der vil øge arbejdsløsheden, i stedet for en ny valutapolitik. Vi må gentage vort forslag om en frigørelse af kronen fra EFs valutasystem. Det vil hurtigt kunne bedre konkurrenceevnen og dermed beskæftigelse og betalingsbalance. Det psykologisk rigtige tidspunkt var ellers inde til at foretage en drastisk ændring i Danmarks valutapolitik, men det har regeringen altså ikke gjort, måske fordi man ikke har turdet, for efter valget er det jo kommet frem, at EF-Kommissionen vil se med den yderste grad af uvilje på en ændring af Danmarks valutapolitik i form af en 15 pct.s devaluering eller – må man antage – en kronefrigivelse som den, vi foreslår. Det betyder med andre ord, at det bliver gennem en finanspolitisk stramning og deraf følgende højere arbejdsløshed, man vil søge at klare betalingsbalanceproblemet i stedet for at gøre det på en social måde gennem en ændret valutapolitik.

Vi må have at vide, om de uklare sætninger i åbningstalen vedrørende forsvarsudgifterne dækker over et ønske om besparelser eller øgede udgifter.

Retsforbundet har ingen indvendinger imod, at regeringen indleder drøftelser med arbejdsmarkedsorganisationerne, men vi modsætter os nu som før en statslig tvangsindkomstpolitik. Kan der mellem arbejdsmarkedets parter opnås aftaler om indkomstillægholdenhed og udbyttedeling, er det kun godt, men det skal baseres på frie forhandlinger under ansvar for at kunne holde, og ingen lovdiktater må trækkes ned over parterne.

En jord-, bolig-, skatte- og valutapolitik, der umiddelbart og på længere sigt vil afhjælpe arbejdsløsheden og betalingsbalan-

ceunderskuddet og gøre det på en socialt ansvarlig måde, må være den politik, regering og folketing kan stille arbejdsmarked og erhvervsliv i udsigt. Det vil bl.a. sige inddragelse af de arbejdsfrie gevinster, stop for legale skatteomgørelser og spekulation samt lettelse af indkomstskattetrykket, så omkostningerne kan dæmpes og opsparringen kan ledes til arbejdspladser i erhvervslivet til lavere rente i stedet for som nu til passiv anbringelse i fast ejendom. Vi mener i øvrigt, at udlånsloftet bør hæves.

Der mangler en hel del i regeringens udspil, for at man kan sige, at den er på rette vej til en sådan total omlægning af den hidtil førte økonomiske politik. Retsforbundet er helt enig med regeringen om, at der skal sikres lønmodtagerne en afgørende indflydelse på deres indefrosne dyrtidsportioner. I konsekvens heraf foreslår vi, at pengene over en rimelig periode udbetales til hver enkelt lønmodtagers frie forvaltning.

Regeringen er yderst forsigtig i sine formuleringer omkring Statens Uddannelsesstøtte. Jeg kan oplyse, at retsforbundet agter at genfremsætte vort lovforslag om overgang til statslån, der er rente- og afdragsfri under uddannelsen.

I det energipolitiske afsnit i statsministerens redegørelse savnes der et tilsagn om udarbejdelse af en alternativ energiplan. Det er ikke nok, at de økonomiske aspekter med eller uden kernekraft undersøges. Alle aspekter må nøje undersøges af dertil egnede eksperter, og retsforbundet vil derfor genfremsætte vort beslutningsforslag om udarbejdelse af en alternativ energiplan uden kernekraft. Vi konstaterer med beklagelse, at der intet oplæg er i åbningstalen om en genforhandling med DUC, så staten kan få en rimeligere aftale. Vi vil lægge vægt på, at en sådan genforhandling finder sted.

Regeringen taler positivt om videreførelse af forhandlinger om et nordisk energisamarbejde, men det er nødvendigt at konstatere, at et sådant ikke finder sted. Derimod ønsker regeringen øjensynlig fortsat at lade Danmark binde til EFs mere og mere overstatslige fælles energipolitik, der bygger på kernekraft.

Statsministeren var i øvrigt næsten fuldstændig tavs om EF-politikken, til trods for at et så centralt område som EFs landbrugs- politik står foran sammenbrud, og til trods